

[Undervisningsministeren.]

selv for studerende, hvis forældre har en relativt høj indtægt, at få støtte. Det har også været muligt for mig at oplyse, at støttemulighederne stiger for gifte studerende, og jeg gentager her, hvad der er sagt over for udvalget, at ministeriet i en kommende bekendtgørelse vil understrege, at man i det omfang, det er muligt, vil søge at frigøre sig for hensynet til forældreindkomsten, hvor det drejer sig om tildeling af lån. Jeg vil også understrege, at der i antagelig grad tages hensyn til forældreindtægten, når det drejer sig om ældre ansøgere, men at det jo stadig væk er således, at trangskriteriet må være i forgrunden; så lang tid beløbsrammen er begrænset, kan det ikke være anderledes, så må de unge, der har mulighed for at få støtte hjemmefra, når ikke andre kriterier trænger sig stærkt frem, komme i anden række.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var inde på at sammenligne loven om uddannelsesfonden med højskoleloven. Der er den afgørende forskel, at man for højskolelovens vedkommende opererer med automatregler, medens der ved ungdommens uddannelsesfond er tale om et loft, et bestemt beløb, som fondens bestyrelse ikke må overskride; den kan ikke komme og bede om et beløb på tillægsbevillingsloven, sådan som man kan det, hvor det drejer sig om en automatisk virkende støtteordning.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, der var inde på spørgsmålet om kollegiebyggeri, at jeg heller ikke mener, vi her skal debattere enkeltheder i denne lovgivning; men jeg vil dog gerne fremhæve, at når man skal handle i en situation, der er præget af et enormt pres fra studenterne med hensyn til at skaffe boliger, er det klart, at man kan komme til at vælge løsninger, der ikke er ideelle. Hvad angår det økonomiske, gælder det jo, at vi skal have regnskaberne til at balancere, men jeg vil gerne pointere, at når vi i fremtiden skal have løsninger af en karakter som den, der minder om købet af Nørre Kollegium, så tror jeg, det er vigtigt, at vi i forvejen etablerer et tæt samarbejde med de unges egne organisationer, så de er med i samtlige faser og kan se, ud fra hvilke forudsætninger der handles. Jeg tror, det vil være en stor fordel.

Det ærede medlem hr. Morten Lange

kom ind på forholdet mellem den beløbsramme, der nu er tale om, og så det oprindelige beløb. Ved beregningen af det støtteleb, der foreslås på 98 mill. kr., har man taget udgangspunktet i det ved loven af 1961 fastsatte beløb, nemlig 63 mill. kr. Dette beløb blev fastsat på grundlag af et elevtal på 36.000, konstateret i efteråret 1960. Såfremt man følger fremgangslinjen og tager sit udgangspunkt i det i efteråret 1961 konstaterede elevtal på i alt 61.500, hvori er medregnet elever inden for de områder, der fremover skal omfattes af lovens støttemuligheder, og i den siden 1961 stedfundne stigning i leveomkostningerne, så ville man tilsvarende nå til et beløb på 106-107 mill. kr. Jeg vil gerne understrege det, fordi det ærede medlem ikke tager hensyn til, at man var 1 år bagefter, da man i 1961 vedtog den lov, der nu ændres.

Der er også en anden grund til, at man ikke har forhøjet dette beløb yderligere. Der er den grund, at man har ment — det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget — at der bør tages hensyn til velstandsstigningen, som i nogen grad må antages at have dæmpet stigningen i støttebehovet. Det må heller ikke glemmes, at man fra første færd har stillet forslag om ungdommens uddannelsesfond under hensyn til hjemmenes økonomiske forhold, herunder også de hjælpemuligheder, der har været fra hjemmenes side.

Det ærede medlem hr. Morten Lange hævder, at der ikke er sket noget, der gør det rimeligt at revidere forholdet mellem lån og stipendier. Jo, der er sket det ud over velstandsstigningen, at vi har måttet indrømme, at loven ikke har kunnet administreres på en måde, som var tilfredsstillende, hvad angår spørgsmålet om retfærdighed de studerende imellem. Jeg har lagt megen vægt på, at der kunne være ro og tillid omkring denne virksomhed. Jeg har lagt megen vægt på, at der kunne opnås meget bred enighed om hele dette lovkompleks vedrørende støttemulighederne for de unge.

Jeg skal yderligere tilføje, som det fremgår af betænkningen, at den nuværende ordning — det fremgår også af de forhandlinger, der har været ført, de mange spørgsmål, der er stillet, og svarerne, der er givet — åbner mange muligheder for skøn og indeholder mange grænsedragingsproble-